

אלא שתהיה בעולם היצירה. ואני לא שמעתי זה. וממה שנבאר ב"ב לחמים דסעודת שחרית נר' כי ליל שבת הם י"ג נימין ויום שבת הם י"ב חזרת ו במנחת שבת י"ב תיקוני דיקנא כנלע"ד (עג).

ונחזור לענין ראשון בענין סדר שנים עשר הלחמים כי תכין שד' הלחמים שמצד ימין שהם שנים ע"ג שנים הנה הם ד' אותיות הוי"ה א', אבל ב' לחמים התחתונים הם שתי ההיה"ן שהם הנקבות, וב' לחמים העליונים הם ב' אותיות י"ו שהם הזכרים כי הזכרים הם למעלה והנקבות תחתיהם. וכן ע"ד זה ד' לחמים השמאליים הם הוי"ה אחרת שנית ממש ע"ד הנו. וד' לחמים האמצעים ג"כ הם הוי"ה אחרת שלישית ע"ד הנו ממש. ותכין כי שתי הלחמים האמצעים הסמוכים לצד ימין הם סוד ב' אותיות י"ה יו"ד על ה"א, והב' האמצעים הסמוכים אל צד שמאל הם ב' אותיות ו"ה ו' על ה'.

וברצותך לומר ברכת המוציא או תקח ב' לחמים העליונים שבד' האמצעים ותחבר שניהם בשתי ידיך וב' שולי הלחמים יהיו דבוקים זה בזה ושתי פנים שלהם יהיו פן זה מצד ימין ופן זה מצד שמאל. ואז יתראה כאילו שני לחמים אלו נעשו לחם א' ובו שתי פנים משני צדדיו ויהיה כדמיון לחם הפנים שבמקדש. ותכין כי הלחם שביד ימין הוא אות י' של ההוי"ה והלחם שביד שמאלך אות ו'.

ואז תברך ברכת המוציא. ובה"א של המוציא תכין אל אימא עילאה. ובה"א של הארץ תכין במלכות. ובמלת לחם תכין בת"ת. גם במלת לחם תכין אל הלחם הנו' שהוא בחינת י"ג נימין הנ"ל.

ואח"כ תבצע מן הלחם הימני שהוא כנגד אות י' של ההוי"ה כנו' והוא כנגד החכמה אשר משם נמשך המזון המעולה מכל השאר. ותבצע תחלה ממנו שיעור כזית ותאכלנו אתה ותכין שהכזית הזוה הוא כנגד אות י' של יהו"ה שהוא בזעיר אפין. ואח"כ תבצע בציעה שנית כשיעור כביצה ותתן לאשתך ותכין שהיא כנגד י' אחרונה של שם אדנ"י שהוא בנוקבה דזעיר אפין. ותכין שיתחברו ויעשו שם יאהדונה". ואח"כ תבצע ותתן לשאר בני הסעודה היושבים שם.

ובסדר סעודת ימי החול ית' יותר באורך כל עניני ברכת המוציא וכוונת האכילה וכמה פרטים אחרים.

אבל בענין אכילת הסעודה הזו כבר נת' לעיל קצת כוונות שבה. ואמנם דרך קצרה תכין כי הנה עתה אתה אוכל מהארה הנמשכת מן פה דזעיר אפין וממוחין שבו ומן ל"ב נתיבות חכמה שבו אשר עתה הם מאירים בל"ב שינים אשר בפך ועל ידם אתה מוחן ולועס המאכל. וכבר נת' ענין כוונת מתינת השינים באכילה בסעודת החול באורך וע"ש היטב פרטים רבים וכוונות רבות.

ואחר האכילה היה נוהג מורי ז"ל לומר פזמון א' בקול נעים. והוא ז"ל תיקן ג' פזמונים מיוסדים ע"ד חכמת האמת בכל פרטי כוונות שבת, פזמון א' לסעודת הלילה ופזמון א' לסעודת השחר ופזמון א' לסעודת מנחה. וזהו נוסח פזמון סעודת הלילה. ובראשי פרקים של פזמון הזה נרמזו אנ"י יצח"ק לורי"א ב"ן שלמ"ה. לחן מתי יבושר עם וכו'.

א'סדר בשבחין. למיעאל גו פתחין. דבחקל תפוחין. דאינון קדישין.

נ'זמן לה השתא. בפתורא חדתא. ובמנרתא טבתא. דנהרא על רישין.

י'מינא ושמאלא. וביניהו כלה. בקשוטין אולא. במאנין ולבושין.

י'חבק לה בעלה. וביסודא דילה. דעביד נייחא לה. יהא כתיש כתישין.

צ'ווחין אף עקתי. במילין ושביתין. ברם אנפין חדתי. ורוחין עם נפשין.

ח'ידן סגי ייתי. ועל חדא תרתי. נהורא לה ימני. וברכאן דנפישין.

ק'ריבו שושבינין. עבדו תיקונין. לאפשא זינין. ונונין עם רחשין.

ל'מעבר נשמתין. ורוחא חדתי. בתרתין ותלתין. ובתלתא שבשין.

ו'עטרין שבעין לה. ולמלא דלעילא. דיתעטר כולא. בקדש קדשים.

ר'שימין וסתימין. בנווה כל עלמין. דבה עתיק יומין. הלא במש בטישין.

י'הא רעוא קמה. דתשרי על עמה. דאתענג לשמה. במתקין ובדובשין.

(עג) מתיבות "וממה שנבאר" וכו' עד כאן הוא תוספת שהוסיף הרח"ו ז"ל בגליון.

א'שוי לדרומא. מנרתא דסתימא. ושלחן עם נהמא. בצפונא ארשים.

ב'חמרא גו כסא. ובמדני אסא. לארום וארוסה. לאתקפא חלשין.

ג'עטר לון כתרין. במילין יקירין. בשבעין עטורין. דעל גבי חמשין.

ד'ביתין ושביקין. מסאבין דרחיקין. חבילין דמעיקין. וכל זיני חרשין.

ה'כינתא תתעטר. בשית נהמי לסטר. בוויין תתקטר. וזיוין דכנישין.

ו'מבצע על רפתא. כזיתא וכביעתא. תרין יודין נקמא. סתימן ופרישין.

ז'מ'שה זיתא דכיא. דטחנין ריחיא. ונגדין נחליא. בגווה בלחשין.

ח'לא נימא רזין. ומלין דגנזין. דליתרון מתחזין. טמירין וכבישין.

ט'אעטרית כלה. ברזין דלעילא. בגו האי הלולא. דעירין קדישין. ע"כ.

תם

ואחר הפזמון יקרא כמה פרקי משנה ממס' שבת. ואם תרצה תקרא שמנה פרקים הראשונים בליל שבת וז' אמצעים בסעודת שחרית וז' פרקים אחרונים בסעודת המנחה. ותכוין כי הם כ"ד פרקים כמנין כ"ד תכשיטי הכלה כנודע אצלנו. אבל רוב הפעמים מה שהיה נוהג מורי ז"ל הוא לומר ד' פרקים הראשונים ממס' שבת בלילה, וד' פרקים השניים בשחרית, וד' פרקים השלישיים במנחה. ויכוין אל ד' אותיות ההוי"ה או אל ה' אותיות דשם אדני. ואינו זוכר איך שמעתי בזה ממורי ז"ל אם הם בהוי"ה או באדנו"ת. ולפעמים כשהיה מורי ז"ל טרוד בעסק תורה על השולחן עם בני אדם לא היה קורא רק פרק א' בלבד בכל סעודה.

ואח"כ תטול ידיך במים אחרונים. ואח"כ תאמר הסדר הנהוג אצלך בימי החול אחר נטילת מים אחרונים קודם ברכת המזון והם כמה פסוקים נכתבו גבי סעודת החול וע"ש.

ואח"כ תברך ברכת המזון. וכבר נת' כוונתה בסעודת החול וע"ש. אמנם החילוק שיש עתה בברכת

המזון דשבת הוא שתכוין ממש ע"ד הכונה שביארנוה בברכת המזון דחול, אבל צריך שתכוין עתה כי כללות ד' ברכות המזון הם הוי"ה דע"ב דיודי". ברכה ראשונה בכללותה היא אות וי"ד במילוי מילואה כזה וי"ד וי"ו דל"ת והם תשעה אורות כנגד ט' אותיות אלו. ובחתימת הברכה הזו באומך ברוך אתה ה' הזן את הכל תכוין כי אותה ההוי"ה היא הוי"ה דע"ב דיודי". ברכה שניה בכללותה היא אות ה"י במילוי מילוייה כזה ה"י וי"ד, והם ה' אורות. ובהוי"ה דחתימת הברכה תכוין בהוי"ה דמילוי ס"ג. ברכה שלישית בכללותה היא אות וי"ו במילוי מילוייה כזה וי"ו וי"ד והם ט' אורות. ובהוי"ה דחתימת הברכה תכוין בהוי"ה דמילוי אלפי". ברכה רביעית בכללותה היא אות ה"י אחרונה במילוי מילוייה כזה ה"י וי"ד והם ה' אורות. ובהוי"ה דחתימת הברכה תכוין בהוי"ה דב"ן דהיהי".

ובתוספת ברכת רצה ותחליצנו וכו' תכוין בענין חליצת הנעל דנער מטטרו"ן שהוא היצירה כדי לעלות למעלה אל הבריאה שהם בחינת לבושי מלכא ביומן דשבתא ובי"ט כי ברכה זו היא השלישית והיא כנגד יצירה הנק' מטטרו"ן ואנו מתפללין שביום השבת לא יתנהג העולם ע"י שליטת מטטרו"ן כמו בחול אבל יהיה חלוץ הנעל כנודע בסוד פסוק ושלף איש נעלו ונתן לרעהו ולא ישלוט עתה בשבת אלא זעיר אפין דאצילות הנק' איש או(עד) עולם הבריאה השולטת בשבת כנודע.

אחר ברכת המזון תחזור לקחת שתי אגודות ההדס בשתי ידיך ותחברם יחד בכוונה הנ"ל, ותאמר זכור ושמור בדיבור א' נאמרו, ואח"כ תברך ברכת בורא עצי בשמים, ואח"כ תריח בהם.

ונבאר כוונת הריח אשר ייעדנו לעיל לכתוב ביאורו בכאן. וכוונה זו איננה פרטית לזמן הזה אבל בכל פעם שתריח איזי ריח טוב בכל זמן מהזמנים תכוין כוונה זו ואף אם מיני בשמים אחרים שאינם ענין הדס. וזה ענינה. והנה היסוד של הכונה הזו מיוסד על ד' תיבות אשה ריח ניחוח לה'. אבל סדרן כפי הכוונה הזו הוא באופן זה ריח ניחוח אשה לה'.

דע כי ענין הריח הוא בחינת הגבורות המתפשטות למטה שחזרות להתמתק בשורשם בסוד הריח כי הנה מקום

(עד) תיבת "או" מטושטשת בכת"י הרח"ו ז"ל וכתבונה על פי שעה"כ כת"י.

דף ע"ג ע"